

РЕШЕНИЕ

№ 5806

гр. София, 20.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска

**ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева
Мария Владимирова**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **10678** по описа за **2024** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от /Административно-процесуалния кодекс /АПК. във вр.чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Столична дирекция на вътрешните работи против Решение № 3758 от 04.08.2023г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение /НО/, 20-ти състав, постановено по АНД № 15126/2022 г. Същото, с определение № 2473 от 28.06.2024г. на СРС, НО, 100-ен състав, е изменено в частта за разноските, като СДВР е осъдена да заплати на В. С. И. сумата от 400 лв., представляващи направени по делото разноски за адвокатско възнаграждение.

В касационната жалба се оспорват изводите на съда, като неправилни и необосновани, за липса на отразяване на разпоредбата на чл.189, ал.6 от ЗДвП, регламентираща възможността за обжалване на ЕФ пред директора на съответната структура на МВР, както и липса на отразяването на разпоредбата на чл. 189, ал.8 ЗДвП, уреждаща реда и срока за обжалване на ЕФ. Моли се за отмяна на решението на СРС и постановяване на ново, с което ЕФ да бъде потвърден като законосъобразен. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение, определено в минимален размер, съобразно чл.37 от ЗПП.

Постъпила е частна касационна жалба от Столична дирекция на вътрешните работи, чрез пълномощник гл.юрисконсулт М., против Определение № 2473 от 28.06.2024г. по описа на СРС, 100-ен състав, за изменение на Решение № 3758 от 04.08.2023г. постановено по НАХД № 15126/2022г. на СРС, 20 състав, в частта за разноските.

В проведеното съдебно заседание Столична дирекция на вътрешните работи се представлява от гл.юрк.С. М., която поддържа касационната и частната касационна жалби. Моли за отмяна на решението на СРС като неправилно, както и определението, с което е изменено решението в частта за разноските. Поддържа аргументите, изложени в жалбите. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в минимален размер.

В. С. И., редовно призован, не се явява и не се представлява. По делото е депозирана молба от 20.01.2025г. от процесуален представител адв.С., с която не възразява делото да се гледа в негово отсъствие и изразява позиция по същество. Претендира присъждане на сторените и пред двете инстанции разноски, съгласно приложените списъци на разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор К., дава заключение за основателност на частната и касационната жалби, подадени от СДВР, като счита че ЕФ следва да бъде потвърден.

Административен съд София град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

С решение № 3758 от 04.08.2023г. по НАХД № 15126/2022г. на Софийски районен съд, НО, 20-ти състав е отменен електронен фиш серия "К", № 5643801, с който на В. С. И. на основание чл. 189, ал. 4 във вр. чл. 182, ал.2, т. 2 от ЗДвП е наложено административно наказание-глоба в размер на 50.00 /петдесет/ лева за извършено административно нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

От фактическа страна съдът е установил, че МПС - лек автомобил „Ф. Поло“ с рег. [рег.номер на МПС] към 25.02.2022г. е собственост на В. С. И.. Същият многократно е извършвал нарушения на чл.21,ал.1 и ал.2 от ЗДвП, за които е санкциониран. На 25.02.2022 г., за времето от 20.00ч. до 22.00ч., от служители при СДВР - В. и М., с регистрирано и изправно автоматизирано техническо средство - преносима система за контрол на скоростта на МПС, с вградено разпознаване на номера и комуникации, тип ARH CAM S1 с фабричен номер №11743f0, и служебен полицейски автомобил с рег. [рег.номер на МПС] , позиционирани стационарно в [населено място], на [улица], срещу блок №124, в който участък на пътя ограничението на скоростта е 50 км./ч. за населеното място, е проведен контрол на скоростта на приближаващите се МПС, движещи се в посока от [улица]към [улица], където в 20.51 ч. преминал и лек автомобил „Ф. Поло“ е рег. [рег.номер на МПС] .

От МВР-СДВР на 09.03.2022г. е съставен електронен фиш за налагане на глоби серия К №5643801, за това че на „25.02.2022г. в 20.51ч. в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], и срещу блок №124, при ограничение на скоростта от 50 км./ч. за населено място, с МПС - лек автомобил „Ф. Поло“ с рег. [рег.номер на МПС] и собственик/ползвател В. С. И. ЕГН [ЕГН], е извършено нарушение за скорост, установено и заснето с автоматизирано техническо средство АТСС АРН САМ S1 №11743f0 - 63 км/ч., при разрешена скорост 50 км/ч., като превишаването на разрешената скорост е 13 км/ч., което е квалифицирано като нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП, поради което и на основание чл.189, ал.4, вр.чл.182, ал.1, т.2 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 50 лв“. Екземпляр от този електронен фиш е получен от В. С. И. на 01.11.2022г., който той обжалвал с изпратена на 09.11.2022г. по пощата жалба, заведена деловодно в СДВР на 11.11.2022г.

Въз основа на така описаната фактическа обстановка, районният съд е основал правните си изводи. За да постанови решението си, с което е отменил процесния ЕФ, същият е събрал писмените доказателства, представени с административната преписка, приобщени по реда на чл. 283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че отбелязаната в ЕФ фактическа обстановка е установена с необходимата категоричност от наличните по делото писмени доказателства, установяващи, че визираното като нарушител лице И. е извършило в посочените в ЕФ време и място, и с посочения автомобил, описаното нарушение - от обективна и субективна страна, като от субективна страна нарушението е извършено виновно. Въпреки това обаче, съдът е преценил, че обжалваният електронен фиш подлежи на отмяна, тъй като е намерил допуснати в предсъдебната фаза съществени нарушения на процесуалните правила, довели до накърняване на правото на защита на жалбоподателя. Посочил е, че в ЕФ липсва отразяване на разпоредбата на чл.189, ал.6 от ЗДвП, регламентираща възможността за подаване в 7-дневен срок на писмено възражение срещу фиша пред директора на съответната структура на МВР и на разпоредбата на чл.189,ал.8 от ЗДвП, указваща реда и срока за обжалване на електронния фиш. На следващо място, е приел, че в електронния фиш не се съдържа съставомерен елемент от субективна страна на нарушението - а именно липсва каквото и да е отразяване във връзка с въпроса за вината, т.е. за субективната съставомерност на нарушението - че наказаното лице е извършило нарушението виновно. Направил е извод, че така посоченото представлява поотделно и в съвкупност съществено нарушение, като същото не може да бъде отстранено в съдебната фаза. Предвид характера на съдебното производство, съдът е счел, че не може да бъде саниран електронен фиш, който е незаконосъобразен и като такъв не може да породи правно валидни последици. С тези мотиви е отменил процесния ЕФ.

С определение № 2473 от 28.06.2024г. на СРС, НО, 100-ен състав е изменено решение № 3758 от 04.08.2023г. по НАХД 15126/2022г. на СРС, НО, 20-и състав, в частта за разноските, като СДВР е осъдено да заплати на В. С. И. сумата от 400 лв., представляващи направени по делото разноски за адвокатско възнаграждение.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл. 219, ал. 1 АПК.

Касационната инстанция, на основание чл. 220 АПК, приема за доказани и установени фактите, изложени от Софийски районен съд, НО, 20-ти състав. По смисъла на тази разпоредба, съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали първоинстанционният съд правилно е приложил относимите материалноправни норми и дали е допуснал съществени процесуални нарушения.

Настоящият съдебен състав по същество приема, че решението е неправилно, тъй като при неговото постановяване е допуснато нарушение на материалния закон - касационно отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. Съображенията за това са следните:

Съгласно чл. 189, ал. 4 от ЗДвП "при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното / заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи". В, ал. 5-ал. 11 на чл. 189 ЗДвП е регламентирана специалната процедура за издаването, обжалване и влизане в сила на електронен фиш. В нормата на § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП е дефинирано понятието за електронния фиш, като "електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства или системи". В това административнонаказателно производство е неприложима разпоредбата на чл. 57, ал. 1 и ал. 2 от ЗАНН /в т.ч. дата, име и подпис на длъжностното лице/, относно формата и съдържанието на санкционния акт. Задължителните реквизити, които трябва да се включват в електронния фиш са изчерпателно изброени в чл. 189, ал. 4 ЗДвП, а образецът на същия е одобрен със заповед № 8121з-931/30.08.2016 г. на министъра на вътрешните работи. В цитирания образец липсват реквизити, касаещи формата на вината на санкционираното лице или възможността да депозира възражение.

Ето защо, настоящият съдебен състав намира становището, застъпено в оспореното решение, че е налице допуснато съществено нарушение поради липса на отразяване формата на вината, възможността за подаване на писмено възражение срещу ЕФ пред директора на съответната структура на СДВР и отсъствието на текст, указващ реда и срока за обжалване, за неправилно. Санкционираното лице е упражнило в срок и в пълен обем правата си, подало е жалба срещу ЕФ, ангажирало е адвокат за подпомагане на защитата му, поради което в не е налице ограничаване правото му на защита. им.

В разпоредбата на § 6, т. 65 от ДР на ЗДвП е въведена и дефиниция за

"автоматизирани технически средства и системи", според която те са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес. Издадена е и Наредба № 8121з-532/12.05.2015г. на министъра на вътрешните работи за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата (ДВ, бр. 36 от 2015 г., изм. ДВ, бр. 6/16.01.2018г.), която е в сила от 23.05.2015 г. С чл. 2 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г. изрично се предвижда, че стационарните и мобилните автоматизирани технически средства и системи (АТСС) заснемат статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения-видеозаписи с данни за установените нарушения на правилата за движение. За тях съгласно чл. 3 от Наредба № 8121з-532/2015 г. се издават електронни фишове с използване на автоматизирана информационна система.

Към датата на извършване на нарушението-25.02.2022г., действащата разпоредба на чл. 189, ал. 4, изр.1 от ЗДвП допуска за нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система по § 6, т. 65 от ДР на ЗДвП (нова - ДВ, бр. 19 от 2015 г.), независимо дали е стационарно или мобилно, да се издаде електронен фиш по § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП (нова - ДВ, бр. 19 от 2015 г.) за налагането на глоба в размера, определен за този вид нарушение.

Спазени са изискванията за използването на мобилната система тип "ARH CAM S1", № 11743f0, същата е преминала първоначална и периодична проверка, видно от протокол № 10-С-ИСИС/08.03.2021г., контролът е осъществен с АТСС, одобрено по реда на Закона за измерванията от Български институт по метрология. Съставен е и протокол, наличен по административната преписка, по чл. 10 от Наредбата, в който конкретно е посочено мястото за контрол [населено място], бул.С., срещу блок № 124, посоката на движение на МПС /от [улица] П. Д. към бул.К. В./, ограничението на скоростта - 50 км./ч. В преписката е приложена и снимка, от която е видно разположението на уреда. В протокола са попълнени всички важни обстоятелства имащи значение за изясняване на спора от неговата фактическа страна, а именно: номер на използваното АТСС, мястото на което е било разположено същото, ограничението на скоростта в участъка за движение, посоката на движение на МПС, времетраене на работния режим, брой установени нарушения, номер на първо и последно изображение/видеозапис, сред които и процесното. Ясно е, че режимът на измерване е бил "стационарен", а не "в движение", като това обстоятелство е отбелязано в протокола с буквата "С". Поради тази причина и защото, режимът на измерване не е "в движение" /"Д"/ не е необходимо в протокола да се отразява начало и край на участъка от пътя, на който е било извършвано заснемането. Само за пълнота на изложението ще се посочи, че за нарушения, установени с мобилни АТСС във време на движение, електронни фишове не се издават /чл. 11, ал. 2 от Наредбата/. Съдът не констатира пропуски или непълноти в съставения протокол, наличието на които да оборват материалната му доказателствена сила.

Както бе вече посочено, необоснован е изводът на първостепенния съд, че в ЕФ липсват определени реквизити, водещи до неговата незаконосъобразност. Напротив, оспореният фиш съдържа предвидените в чл. 189, ал. 4 ЗДвП реквизити. Точно и изчерпателно са посочени фактическите признаци на деянието, изрично е цитирана нарушената правна норма на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, както и фактическите признаци на нарушението - при въведено ограничение на скоростта от 50 км/ч за населено място е допуснато наказуемо превишение от 13 км/ч, след приспадат толеранс от -3 км/ч в полза на водача. Наложено наказание съответства на предвиденото в чл. 182, ал. 1, т. 2 ЗДвП с оглед констатираното превишение на скоростта, т.е., извършена е точна индивидуализация на наказанието.

Предвид гореизложеното обжалваният електронен фиш е законосъобразен и не са налице основания за неговата отмяна. Като е достигнал до обратен извод, районният съд е постановил неправилно решение, което следва да бъде отменено. Вместо него, следва се постанови друго, с което да процесният електронен фиш бъде потвърден.

По частната касационна жалба:

Настоящият съдебен състав намира, че Определение №2473 от 28.06.2024г. на СРС, НО, 100-ен състав, с което е изменено решение № 3758 от 04.08.2023г. по НАХД 15126/2022г. на СРС, НО, 20-и състав, в частта за разноските, е било принципно правилно с оглед решението на съда за отмяна на ЕФ. Предвид обаче, заключението на касационната инстанция за неправилност на Решение № 3758 от 04.08.2023г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение /НО/, 20-ти състав, постановено по НАХД № 15126/2022г., определението за изменение на решението в частта за разноските също следва да бъде отменено.

При този изход на делото, искането на процесуалния представител на касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като своевременно направено, е допустимо и основателно. Ответникът по касация следва да бъде осъден да заплати на СДВР сумата 80 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Мотивиран така и на основание чл. 63в ЗАНН, във връзка с чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София град, XVI касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 3758 от 04.08.2023г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение /НО/, 20-ти състав, постановено по АНД № 15126/2022г. и вместо това **ПОСТАНОВЯВА**:

ПОТВЪРЖДАВА електронен фиш серия К № 5643801 на СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т.2 ЗДвП на В. С. И., е наложено административно наказание глоба в размер на 50 (петдесет) лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

ОТМЕНЯ Определение №2473 от 28.06.2024г. на СРС, НО, 100-ен състав, с което е изменено решение № 3758 от 04.08.2023г. по АНД № 15126/2022г. на СРС, НО, 20-и състав, в частта за разноските.

ОСЪЖДА В. С. И., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата 80 (осемдесет) лева, юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

ЧЛЕНОВЕ: